

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 27 listopada 2017 r.****w sprawie E-19/16****Thorbjørn Selstad Thue, wspierany przez norweską Federację Policji (Politiets Fellesforbund)
przeciwko rządowi Norwegii***(Dyrektywa 2003/88/WE – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Czas pracy – Podróże do miejsca lub z miejsca innego niż miejsce ustalonego lub zwykłego stawiennictwa pracownika)*

(2018/C 119/11)

W sprawie E-19/16 Thorbjørn Selstad Thue, wspierany przez norweską Federację Policji (Politiets Fellesforbund) przeciwko rządowi Norwegii – WNIOSEK do Trybunału złożony na podstawie art. 34 Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Sąd Najwyższy Norwegii (*Norges Høyesterett*) dotyczący wykładni art. 2 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (przewodniczący i sędzia sprawozdawca), Per Christiansen i Ása Ólafsdóttir (sędzia *ad hoc*), wydał w dniu 27 listopada 2017 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Niezbędny czas spędzony na podróż, poza zwykłymi godzinami pracy przez pracownika, takiego jak wnoszący odwołanie, do miejsca lub z miejsca innego niż miejsce ustalonego lub zwykłego stawiennictwa w celu wykonywania swoich czynności lub obowiązków w tym drugim miejscu, zgodnie z wymaganiami pracodawcy, stanowi „czas pracy” w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2003/88/WE.
2. Nie wymaga się oceny intensywności w odniesieniu do ilości pracy wykonanej w czasie podróży.
3. Częstotliwość odbywania takich podróży nie ma znaczenia, chyba że skutkiem jest przeniesienie miejsca zatrudnienia do nowego stałego lub zwykłego miejsca stawiennictwa.